



Nana Hauges prædiken 18. søndag efter trinitatis

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

4. oktober 2026

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Salmernes Bog kapitel 121, vers 1-8

Johannesevangeliet kapitel 15, vers 1-11

Salmer

4 Giv mig Gud en salmetunge

417 Herre Jesus vi er her

36 Befal du dine veje

477 Som korn

731 Nu står der skum (Mel Wellejus)

- 1 Ordene om Jesus som vintræet og de troende som grene er en del af den afskedstale Jesus holder for sine disciple ved deres sidste måltid sammen.

- Med talen vil Jesus trøste disciplene i deres sorg over, at han snart vil forlade dem. Talen skal også styrke dem i forhold til den modgang, der venter dem efter hans død, opstandelse og himmelfart.

- Den tid vil han jo ikke være der sammen med disciplene mere. Indtil da har de været sammen med ham, og de har følt sig sikre og trygge. Men det – siger Jesus – behøver altså ikke ændre sig fordi han er borte.

- Vi kender ordene om, at æblet ikke falder langt fra stammen. Det betegner, at en søn eller datter tager efter sin far eller mor. Det handler om nærhed mellem stammen og dens frugt.

- 15 Billedet med vintræet vil sige det samme. Jeg er træet – I er grenene. Det Jesus vil sige er, at selvom han er borte – er hans følgere og han ikke adskilt.

- 20 Det gav disciplene mod til at gå ud og gøre alverden til hans disciple. Selvom om de blev hånet og forfulgt og spyttet på, og det der var meget værre.

Talen gælder også os. Den skrevet ned og gemt og læst gennem 2000 år, og har

25 været hørt til trøst af generationer af kristne før os. Enhver kristen kan nemlig rammes af det samme mismod, den samme angst og frygt over livets gru, som disciplene.

Når det sker, da er der ordene, Jesus siger her at vende sig til.

30 Bliv i mig, så bliver jeg I jer.

Uden de ord er vi bundet til døden, til forgængeligheden. Uden Kristus er vi som avner der hvirvles, vejres hen.

35 Men nu er der en anden mulighed, og Jesus siger det så enhver kan forstå det:

Bliv I mig, så bliver jeg I jer.

Derfor er det også det ord, kirken skal bygge på.

40 Kirken skal ikke bygge på noget menneskeskabt. Kirken har ganske vist bygninger, stifter, konsulenter, administratorer, men alt det er ikke kirkens grundvold.

45 Kirkens grundvold er Kristus og hans ord. Uden det er der ingen kirke. Uden ham kan vi slet ingenting gøre. Uden det er der ingen velsignelse at lyse over mennesker, ingen dåb til evigt liv, intet løfte om opstandelsen når livet er slut. Ingen trøst, ingen tilgivelse for det man ikke selv kan bære.

50 Hvis kirken vil bygge på noget menneskabt som fx en politisk ide, hvis den vil bygge på meningsmålinger, på skiftende tiders modedagsorden er den i fare for at visne, brænde ud.

55 Hvis den mener, at den får legitimitet ved at "være en del af samfundet", engagere sig i forskellige interesser osv, mister den sin kraft. Skilt fra Kristus er kirken ingenting.

På samme måde vil et menneskes evigheds-håb visne fuldstændigt, hvis det skulle forny sig ved sig selv.

60 Nej, skal grenen bære frugt, må den hente næring i stammen.

Det vil sige for et menneske gælder det om at hente kraft i Guds ord. Ved at lytte til det i kirken, grunde over det. Studere det.

65

Den franske forfatter Houllebecq (som besøgte Ribe fredag aften) har sagt:

”I den time, messen varer, tror jeg fuldt og fast. Men når jeg går ud af kirken, tror jeg ikke mere.” og understreger dermed vigtigheden af at gå i kirke, for ikke at ”falde i tro”.

70

Jeg kender det behov for at fordybe mig i Guds ord. Og selvom jeg som præst jo virkelig har mulighed for at gøre det dagen lang, kan det så let komme til at blive det sidste på listen på grund af alt muligt andet.

75

Jeg kender også usikkerheden og tvivlen – dette stilfærdige Guds ord. Man har ikke andet. Er det alt? Er det nok?

Digterpræsten Kaj Munk fortæller i en prædiken, hvor afmægtig han kan føle sig som præst i forhold til lægen, der kommer til syge og døende med smertestillende og i en benzindrevet bil, mens Kaj Munk selv må nøjes med cykel og kun har en salme at byde på.

80

Men så tænker han på, at Jesus selv kom på affældigt æsel og videre: at det dog er hændt, at når lægens kunst ikke strakte længere, når lægekunsten må standse overfor døden, ja da giver Jesus ikke op. Der slår han bro over svælget ind til evigheden.

85

Og det er jo rigtigt, at det er der ikke noget andet der kan hamle op med døden end Jesus Kristus.

90

Jesus berører til sidst i talen også spørgsmålet om dem, der falder fra. Dem der ikke bliver i Ham. Og dommen er hård – de går fortabt. Sådan tror jeg det skal forstås.

95

Det er nok noget de færreste går og tænker over til daglig. Dom og straf og den slags hører fortiden eller yderligtgående kristne til.

Men jeg vil sige, at for mennesker, der har begået alvorlige forbrydelser, er

spørgsmålet om fortabelsen meget påtrængende og angstprovokerende.

105 Det er noget de spørger til og spørger om en vej ud af og her kan det næste Jesus
siger vise vejen: Bliv i mine ord og BED om hvad i vil så skal I få det. Det vil sige:
vi kan bede om tilgivelse for de for de selv de allerværste svigt.

SÅ: vi skal klamre os til Ordet og til bønner.

110 Jeg skal, hver gang det ser sort ud, hver gang det ser ud som om døden,
ligegyldigheden synden, ondskenen eller tomheden har fået det sidste ord –
minde mig selv om, at netop Kristus og hans ord er grunden og selvom jeg
måske mest ligner en bette vissen gren, er jeg ikke uden håb, for stammen er
kraftig og rødderne er dybe. Hjælpen kommer fra Herren som salmisten skriver.
Amen.

115

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

120

Tags

18. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-18-sondag-efter-trinitatis>

125

130

135